

A jövő galériája

KÖZÖSSÉG Ünnepeltek, és megnyitották az állandó tárlatot

FOTÓ: KOZMA GÁBOR

Tenk László festőművész barátsággal koccintott a kultúrpalota udvarán. Mint mondta, nagyszerű kezdeményezés indult itt el az útjára

KOZMA
GÁBOR

kozma.gabor@vasnepe.hu

Viszák – Galéria-46 néven állandó kiállítás nyílt az elmúlt szombaton az őrségi faluban. Előtte emlékeztek, majd ünnepeltek és kiállítást is nyitottak egy buszváróban. Tartalmas nap volt.

– Tudja, ez egy heroikus kísérlet. Abszolúte nem a közvetlen haszonszerzés motíválja, erős hitnek van alárendelve. És tudja, ez igazából csak így megy, csak így lehet példa – mondta el Tenk László festőművész, aki Szarvas József színművésszel közösen már korábban eldöntötte: állandó tárlatot nyitnak a faluban. Mégpedig a népszerű színész kultúrpagtájában, illetve az itt kialakított teremben.

– Tényleg mellbevágó, ha az ember egy kis faluban sétálva fővárosi nivójú tárlatba botlik – nevet fel a művész. – De hát itt is olyan emberek élnek, akik fogékonyak a szépre. Aztán a gyerekek, akik majd felnőnek, nos, őket kell

leginkább megigézniük. Ha már most megszerzik első közösségi-művészi élményeiket, akkor később már minden könnyebben megy. Minden, ami csak kultúra.

Tenk László örömmel avatta fel a tárlatot, miután a Tündérkertben felavatták a gondnokot. A Tündérkert egy ősgyümölcsöst rejtő kis földdarabka a falu felett. Kettős jelkép: visszahozni a régi értékeket és elvetni a jövő magvait.

– Nyilvánvaló, hogy ma nem egy tárlat léte, vagy nemléte a falu legnagyobb gondja. Mintahogy az is nyilvánvaló, hogy mégis lehet közönsége a

képeknek. Én úgy látom, hogy a művészek itt örömmel állítanak majd ki, mert akik a festményeikre néznek, azok ezt őszintén teszik. Ez egyben

pozarát a színművész csinos portáján Tenk László.

A baráti körben ott láttuk Horváth János festőművészt is, akik szintén kiállító.

– Mit is mondhatnék? Ez egy nagyszerű nap. Gondolja csak el: itt lóg a falon egy képem, aztán megyek az utcán, sétálgatok, majd valaki megállít és azt mondja: neki ez és ez a véleménye erről a képről. Mi kell még?

Szarvas József, mint mindig, most is szerényen a háttérbe húzódott, de mindenki tudta: ami itt van az legfőképp az ő és családja, barátai érdeme. Ezt hangsúlyozta a szintén jelen lévő Ambrus Lajos író, a Kortárs főszerkesztője, aki maga is hasonlókat művel Egyházashtyén. Nem feledhető persze Éva és Bözsike kemencében sült perece és szilvás kalácsa sem, amely finom illatával körbe lengte a napot. Amelyen megemlékeztek Trianonról, majd szenczióként kiállítást nyitottak egy buszváróban; a környező iskolák tanulói alkottak.

további képek, információk

vasnepe.hu

Az elültetett kis fa szárba szökken, így lesz ez a mai fiatalokkal, műveltségükkel

óriási felelősség is, megtiszteltetés. A faluban van fogadókészség és ezt nagyon meg kell a művészek becsülnie. Mondom, ez egy gyönyörű kísérlet; adja az Isten, hogy úgy megfogadjon, mint azok a kis fák a Tündérkertben – emelte

A KULTÚRPAJTA KÖZÖSSÉGI SZEREPE

Amikor Szarvas József Viszákra költözött, még nem gondolta: nyírségi gyökerei után ez a táj igazi hazája leend. Nem második, nem első, hanem mint minden haza: igazi. A jeles színművész nem öncélúan, a maga dicsőségére cselekedett, ami-

kor megépítette kultúrpagtáját. Nem, ő a közösségért tett. Ezt mára már azok is elismerik, akiknek eleinte még fenntartásaik voltak. Tény, hogy Viszák beindult, fejlődik, mindig történik valami és példaértékűen őrzi hagyományait. A közösségért.

Megjelent a Vas Népe c. napilap Szentgotthárd-Körmend-Vasvár helyi kiadásában, 2011. június. 08. szerdán.